

Iubite Doamnă Mosoie,

M' ai cucerit pe toată linia. Dintre toți
prietenii din turneul de asta primăvară,
Șta și Rebreanu mi- ați rămas cei mai a-
proape de suflet și va am de atunci mereu
în gând: Rebreanu, un voinic, căruia
talentul îi sta bine ca o podoabă pusă
la locul nemerit de un meșter priceput.
Șta, prieten admirabil, comoara de poezie
și suavitate, bun și sincer născut - nu
făcut - îmi evoci pe acele odisore
scump, de care mi se face cu atât mai

dar, cu cât îl simt, în izolare tot mai mare de aici, că se depărtează de mine mai cu grabă.

Am vrut de atâtea ori să-ți scriu, eu întâi. Și-or fi fost mai ușor să pretuiești atunci onestitatea mărturisirilor mele de acum. Nu mă tem însă nici așa: Am credința bine întărită că ne-am cunoscut și înțeles pe deplin. Alt fel nu mi-ai fi scris cu vintele atât de calde și fratești, la care răspund fără întârziere, și fără ocoluri, ca să vezi cât m'au entuziasmat.

Am tăiat îndată foile volumului Stale am sprăuit în fugă părți din fie-care bucată și mi-am rechemat sentimentul plăcut din anii tineri, când cumpăram cărți bune — mai dese pe vremea aceea — și mi se pareau nu vece până acuma, până când, în liniștea

762.

odăii mele, la lumina prietenoasă a lămpii,
să scrib mai iute și mai lacon noutatea și
să simt fericirea fiorului artistic.

762.

Și sunt recunoscător.

Primesc din toate inima schimbul de
scrisori ^{mai ales} cu Stă! ^{Suntem - firește - de vârstă deosebită. Dar avântul d-tale tânăr va} ^{scormoni ce nușă pe care anii au așternut-o pe sufletul meu.} Șog Ceml să fie îndrăgitor
cu mine și să-mi lase - în învalmașagul de
treburii mărunte și nefășișite ale meseriei
mele de profesor cu .... valută - atâta răgaz
cât să pot face față la timp in vicei multu-
mini literare sincere ce mi-a mai rămas
în vitregia zilelor de acum și la care ai
meritul de a te fi gândit, Stă cel dintâi.

Îmi trebuie câte-va zile ca să gust
volumul Stăle în tihnă, așa cum fac cu
toate scrierile, care mă prind în mreaja lor

încă de la început. Am citit azi bucată de Statăi,
"Marieta". Ești un pictor miminat. Știi să furi
roze din soare și să dai lumină adevărată
atât peizajului cât și sufletului. Până și
melancolia profundă a sfârșitului se înseni-
nează sub nimbul artei Stale.

Ei, dar mi-ai răscolit tot sufletul.
Vom avea încă mult de vorbă.

Nu ții minte dacă am dat lui Radu pe
Mos Stan al meu. În răspunsul Stale, pe
care îl aștept cu drag, te rog nu uita' să-mi
spui.

Cu cele mai sincere afecțiuni,

J. A. Bassarabescu

762